

L' altre dia ell va donarme dos rals y encare no va ser fora, ella m' els va pender desseguida. . . .

Tot d' un plegat en sent aquí pará sa conversa y casi sens esma digué:

—¡Miri ara venen! Y al mateix temps tractá d' escabullirse.

Fro no va ser' hi á temps. Aparagué al moment en ma presència, una parella. Elia era una xicoteta de molt bona presència; ab un trajo á l' última moda. Ell un jove que ni val la pena de parlarne.

Al veurer al seu germá al devant meu y comprendent lo que buscaba, l' hi digué ab mals modos.

—¿Que fas aquí?

Ell per tota resposta aixecá las espal·lars, encongi 'l cap y abaixá 'ls ulls.

Llavoras ella clavantl' hi una forta plantofada, l' hi maná.

—¡Fora d' aquí!

Lo pobre bailet tot sumicant, desaparagué carretera avall. Mentre ella ab son *promés* al costat, s' ficá dintre del corredor estret del mateix edifici que yo m' apoyaba, y qu' es el que conduceix á la sala del ball!! . . .

FELIX ROURA.

COMPARACIONS

Si él nostre cor algún dia
se creu que un instant gosava,
's trova que somniava,
y en lloch de gosar sufria!

Pro si l' hi fuig l' alegria
qu' es lo mes ambicionat,
llavors resulta vritat,
sumintlo en molt gran doló.
¡Lo gosá es donchs la ilusió
y 'l sufrir la realitat!

J. C. MONTANE.

Epígramas

—Mireu que es cosa molt rara;
digue 'n Pau á n' en Bernat:
—que quant lo noy vá á la plassa
un porró de ví á comprar.

casi sempre sol fe 'l tragó.

Y l' altre li contestá.

—¡No pot ser! Si es imposible
quant ne torna si per cas.

====

Aquest dia l' Antonet
me va fé aquesta pregunta.

—Entre un sastre y 'l govern
la difrencia que hi há, busca.

Y veyst que yo res deya
no saben doná ab la punta.

'M digué.—Home es molt sencill
si aixó no ofereix cap dupte;
está en que 'l sastre 'ns vesteix
y 'n que 'l govern nos despulla

====

—Ets un burro. Deya 'n Juan.

—Y tu un altre. Deya 'n Roch

—No os bralleu. Digué un tercé

—Si tots dos teniu rahó!

====

A altas horas de la nit
un jove molt de la gresca
va sentarse en una taula
de las del café dé 'n Sendra.

Se l' hi va pressentá un mosso
y li digué.—¿que vol pender?

Y ell 'm flema contestá,

—Interinament la frescal

V. JOSEPH.

LOGOGRIFO

(Per R. Güell.)

- I 2 3 4 5 6 7 8 9.—Titol de un diari.
- I 5 3 8 5 6 2 7.—Nom de home diminutiu.
- 4 5 6 7 8 6 5.—Mols quartels ne tenen.
- 4 5 3 7 2 9.—En los estudis n' hi han.
- 5 3 6 5 6.—Nom d' home.
- 7 8 9 5.—Nom d' una herba.
- I 5 3.—Par del globo.
- 4 5.—Animal.
- 8.—Vocal.

Imp. de J. Joseph.